

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/44/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115010501
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Deák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6115010501.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Banská Bystrica na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. júna 2016, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Deáka a zo sudcov JUDr. Petra Chovanka a JUDr. Juraja Babjaka, o odvolaní prokurátora okresnej prokuratúry a obžalovaného R. F. proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/44/2015 zo dňa 29.02.2016, jednohlasne takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o d s u d z u j e obžalovaného R. F., nar. XX.XX. XXXX podľa § 188 ods. 1, § 38 ods. 5, § 42 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody na 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa z r u š u j e výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3T/17/2015 zo dňa 12.06.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 2To/70/2015 zo dňa 19.08.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného R. F. z a m i e t a.

Výrok o náhrade škody zostáva zrušením nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný R. F. uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

28.11.2014 asi o 00.37 h na ulici Školská v Banskej Bystrici po tom, ako R. M. vystúpila zo svojho vozidla, zachytil o jej kabát bielou dodávkou zn. Citroen Jumper, ev. č. V. XXX N., v dôsledku čoho spadla na zem. Dodávku odstavil na prístupovej ceste, rozbehol sa za R. M., ktorá utekala k ubytovni Milvar, ulica Školská 9, Banská Bystrica, kde ju dobehol na parkovisku pred ubytovňou, odzadu ju sotil do chrbta, následkom čoho spadla na zem, kopol ju do oblasti tváre a z rúk jej vytrhol kabelku zn. Grosso, v ktorej sa nachádzala peňaženka s občianskym preukazom, vodičským preukazom, kartou poisťovne Union, technický preukaz, 40 Eur v hotovosti, kozmetická taštička, mobilný telefón zn. Samsung GT-S 5820, IMEI: 35804904823529 so SIM kartou, telefónne číslo XXXX XXX XXX, zabalená a nepoužitá SIM karta s telefónnym číslom XXXX XXX XXX, igelitová taška s papučami, pričom z miesta činu ušiel k vozidlu,

čím takto R. M. odcudzením vecí spôsobil škodu vo výške 200 Eur, pričom jej spôsobil zranenia a to pomliaždenie a odreniny lakt'a a zápästia pravej ruky, pomliaždenie pravej lícnej časti tváre, ktorých liečba si nevyžiadala PN viac ako 6 dní.

Bol za to odsúdený podľa § 188 ods. 1, § 38 ods. 5, § 42 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody na 6 rokov a 6 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3T/17/2015 zo dňa 12.06.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 2To/70/2015 zo dňa 19.08.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný zaviazaný k povinnosti nahradiť poškodenej R. M. škodu vo výške 452,- Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bola poškodená R. M. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie prokurátor okresnej prokuratúry a obžalovaný prostredníctvom obhajcu.

Prokurátor v písomnom odvolaní uviedol, že sa nestotožňuje s právnou kvalifikáciou ustálenou okresným súdom. Má za to, že konanie obžalovaného bolo potrebné kvalifikovať podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák., teda, že lúpež bola spáchaná závažnejším spôsobom konania, a to so zbraňou, ktorou malo byť motorové vozidlo. Má za to, že v prípade obžalovaného ide o úmyselné zavinenie, kde poukazuje na výpoveď poškodenej R. M., ktorá uvádzala, že keď prechádzala po ľavej strane cesty, začula hluk motora, videla bielu dodávku ísť smerom k nej, prešla viac na okraj cesty, pričom auto ju zachytilo a spadla smerom dopredu. Auto zastalo, vodič vystúpil, ona išla po schodoch, najprv išla pomaly, potom si domyslela, že tu nejde len o náhodné zranenie a začala utekať. Páchateľ ju dobehol a zmocnil sa jej vecí. Prokurátor má za to, že obžalovaný sa dopustil tohto konania so zbraňou s poukazom na ustanovenie § 122 ods. 3 Tr. zák. Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, prečo čiastočne neobstojí táto kvalifikácia. Prokurátor navrhol rozsudok zrušiť a prikázať okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Obžalovaný cestou obhajcu v písomne zdôvodnenom odvolaní uvádza, že konajúci súd neuveril jeho obrane, že žalovaný skutok nespáchal, neuveril tiež jeho tvrdeniu, že sa v danom čase na mieste činu nenachádzal, pričom toto tvrdenie považoval za účelné. Vychádzal z výpovede poškodenej M., F. a ďalších svedkov. Prvostupňový súd na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru, že sa žalovaného skutku nedopustil so zbraňou a túto alternatívu označil len za pravdepodobnú. Obžalovaný ďalej tvrdí, že sa nedopustil žiadneho protispoločenského konania, lebo vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že on bol tou osobou, ktorá útočila na poškodenú, pričom nepriame dôkazy nemajú vecnú a časovú súvislosť so skutkom.

Podľa neho na hlavnom pojednávaní vysvetlil, akým spôsobom disponoval s dodávkovým vozidlom, aj od koho obdržal SIM kartu, ktorá sa nachádzala v kabelke poškodenej. Vysvetlil tiež, že svedkovia ho usvedčujú z dispozície s týmito hnutelnými vecami, pričom tieto svedkovia klamú. Nestotožňuje sa so záverom, že súhrn dôkazov je spôsobilý na prijatie záveru, že spáchal predmetný skutok. V tomto smere existujú pochybnosti, že nebol jednoznačne opoznaný ako páchatel' a vodič motorového vozidla a nebolo vyvrátené jeho tvrdenie ohľadom nadobudnutia SIM karty. Podľa neho je potrebné aplikovať zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Navrhol rozsudok zrušiť, vrátiť vec okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie a v konečnom dôsledku sa domáha oslobodenia spod obžaloby.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku a tiež konanie, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora možno sčasti označiť za dôvodné, avšak odvolanie obžalovaného súd zamietol ako nedôvodné.

Obžalovaný sa od počiatku bránil tým, že na inkriminovanom mieste a v inkriminovanom čase sa nenachádzal na mieste, kde bol spáchaný trestný čin, ale v centre mesta Banská Bystrica. V ďalšom čase síce premával na dodávkovom motorovom vozidle bielej farby, ale na požiadanie muža, ktorý sa mu predstavil ako Kliment a tohto odviezol na sídlisko Sásová. Potom tomuto mužovi odovzdal kľúče od auta a sám sa vrátil do centra peši alebo taxíkom.

Obhajobu obžalovaného mal súd za vyvrátenú nepriamymi dôkazmi, ktorým zodpovedali aj výpovede svedkov a ktoré tvorili uzatvorený celok.

Svedkyňa - poškodená R. M. popísala, ako viedla svoje motorové vozidlo z práce, pričom ju nasledovala biela dodávka. Keď zaparkovala auto, ako išla po ulici, dodávka urobila kľučku, potom narazila do nej a ona spadla. Následne sa dodávkové vozidlo otočilo, z auta vystúpil muž, ktorý utekal za ňou a keď ju dobehol, kopol ju do tváre, zobral jej kabelku, kde mala okrem dokladov a hotovosti aj nepoužitú SIM kartu s telefónnym

číslom XXXX XXX XXX a mobilný telefón Samsung s konkrétnym súhrnom identifikačných znakov v podobe IMEI. Poškodená páchateľa popísala ako vysokého muža, pričom obžalovaný je nesporne vysokej postavy, neskôr keď ho mala možnosť vidieť uviedla, že podľa čft tváre a spôsobu chôdze je jej silueta obžalovaného povedomá. Je nesporné, že obžalovaný tento telefón krátko po incidente predával a svojim známym neskôr volal z ukradnutej nepoužitej telefónnej karty, ktorá patrila poškodenej s konkrétnym číslom. Z výpovedí svedkov tiež vyplynulo, že obžalovaný používal biele dodávkové auto za iným účelom, akom k odvozu Klimenta. Navyše predmetné dodávkové motorové vozidlo zn. Citroen Jumper ev. č. V. XXX N. bolo deň predtým ukradnuté pred zimného štadióna, tak ako to vyplýva z uznesenia povereného príslušníka polície OO PZ Banská Bystrica - Východ. Toto motorové vozidlo sa pohybovalo za autom poškodenej, tak ako to vyplýva z kamerového záznamu, pričom toto vozidlo bolo znalecky stotožnené s ukradnutým motorovým vozidlom.

Svedkyňa Y. O. potvrdila, že požiadala obžalovaného na prelome dní 27. 11. a 28.11.2014 o odvoz Z. F., ktorý jej predtým volal, či by mu nemohla vybaviť dopravu do miesta bydliska. Obžalovaný súhlasil, preto mu nadiktovala telefónne číslo F.. Tieto skutočnosti potvrdil aj svedok Z. F., ktorý uviedol, že mu obžalovaný zavolať, že ide pre neho. Obžalovaný prišiel na bielej dodávke s tým, že ho ide odviezť do Sásovej. Cestou sa zastavili u známej obžalovaného a obžalovaný tiež neskôr požiadal o predaj mobilného telefónu Samsung GT-S 5820 a on tento mobilný telefón ponúkol Z. Z.. Z. Z. uviedol, že mobilný telefón kúpil a dal ho svojej priateľke M. X., ktorá to potvrdila. Išlo pritom o odcudzený mobilný telefón. Svedkyňa X. P. uvádzala, že obžalovaný jej potom, ako došlo k lúpeži, volal z telefónneho čísla XXXX XXX XXX, teda zo SIM karty odcudzenej poškodenej. Aj svedok U. G. uviedol, že mu obžalovaný volal z tohto telefónneho čísla, ktoré predtým nepoužíval a požiadal ho o odvoz pred nemocnice a videl ho vystupovať z bielej dodávky.

Svedok U. M. vylúčil, aby požičal bielu dodávku obžalovanému a požiadal ho o odvoz do Sásovej. Ďalej uviedol, že obžalovaného predtým videl asi len 3 krát.

Vzhľadom na uvedené si preto správne počínal okresný súd, keď uznal obžalovaného vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., pretože proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

Čo sa týka odvolacích námietok prokurátora, ktorý sa domáhal použitia kvalifikovanej skutkovej podstaty, teda že obžalovaný sa tejto trestnej činnosti dopustil so zbraňou, ktorou malo byť auto, ani krajský súd sa nestotožnil s takýmto záverom prokurátora. Sama poškodená uvádzala, že auto riadené obžalovaným urobilo náhly manéver v podobe kľučky, pričom ju zachytilo okrajom, takže spadla, pričom si nespôsobila nejaké zranenie. Nebolo teda preukázané, že by obžalovaný čo i len formou nevedomej nedbanlivosti urobil tento manéver preto, aby predpokladal, že zrazí poškodenú.

Krajský súd na druhej strane sa nestotožnil s výškou uloženého trestu obžalovanému. Za trestný čin, ktorého sa obžalovaný dopustil je totiž hrozené trestom odňatia slobody na 3 roky až 8 rokov. Obžalovaný sa v minulosti opakovane dopustil zločinov a preto sa spodná hranica trestnej sadzby zvyšovala o polovicu rozdielu medzi spodnou a vrchnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby, teda na 5 rokov a 6 mesiacov. Navyše sa obžalovaný dopustil trestnej činnosti skôr, ako bol vyhlásený rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3T/17/2015 zo dňa 12.06.2015, ktorým bol obžalovaný

odsúdený za zločin k trestu odňatia slobody na 5 rokov a 6 mesiacov. Pri ukladaní trestu navyše v zmysle ustanovenia § 42 ods. 2 Tr. zák. nesmie byť súhrnný trest miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. Okresný súd síce obžalovanému uložil trest prísnejší ako v predchádzajúcom rozsudku, a to na 6 rokov a 6 mesiacov, avšak krajský súd nepokladal tento trest za adekvátny závažnosti trestnej činnosti a tiež predchádzajúcemu životu obžalovaného. Ten sa už aj v minulosti dopustil lúpeže a vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody, dopustil sa navyše v nedávnej dobe aj ďalšieho zločinu. Preto obžalovanému pri zrušení výroku o treste uložil trest prísnejší pri vrchnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby, a to na 7 rokov a 6 mesiacov. Pre výkon tohto trestu krajský súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v nedávnej dobe bol vo výkone trestu odňatia slobody. Krajský súd zároveň zrušil výrok o treste zo skoršieho rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3T/17/2015 zo dňa 12.06.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 2To/70/2015 zo dňa 19.08.2015 a zrušil aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce.

Okresný súd na druhej strane nepochybil, keď obžalovaného zaviazal k povinnosti nahradiť škodu poškodenej, o ktorej nemal pochybnosti. So zvyškom nároku na náhradu škody, keďže mal pochybnosti, odkázal správne poškodenú na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.